

Ajánlás Psota Irén-díjra

A Pécsi Nemzeti Színház igazgatójaként ajánlom, színművészi teljesítmény elismeréseként adományozható díjra társulatunk tagját, **DARABONT MIKOLDOT**.

A fiatal színésznő Szászrégenben született 1979-ben. Marosvásárhelyen végezte a Színművészeti Egyetemet 2001-ben, s ezt követően azonnal szerződött a Marosvásárhelyi Állami Magyar Színház. Négy év elteltével, 2005-ben érkezett a Pécsi Nemzeti Színházba.

Az eltelt tizenegy évben sorra játszotta a drámairodalom kiemelkedő szerepeit, legyen szó tragédiáról vagy komédiáról, klasszikus vagy kortárs műről, mindegyikben sziporkázó egyéniségként tündökölt.

Bár furcsának tűnhet ez az óriási ugrás visszafelé az időben, de kell ahhoz, hogy még véletlenül se szokásos „sablonnak”, jó hangzó „panelnek” tűnjön Darabont Mikoldról szóló véleményem.

Elképesztő egyéniség volt Psota Irén, és az a generáció, amelyik nem ismerte, sokat veszített. Az élethez való hozzáállásáról sokat elárul ez az idézet is: *„Most olyan vagyok, mint ez a fogas. Más kopáran születik, és egy életen keresztül díszíti, ékesíti, rakosgatja tele magát. Én úgy születtem, mint egy gyönyörű karácsonyfa. Díszekkel, gyertyákkal, csillagszórókkal.”*

Mit jelent a Psota Irén-díj? Kiemelkedő tehetségű, a sokoldalú színész elismerését. Olyanét, aki több mint *jó színész*, aki *egyéniesség*, s aki az *egyéniesség zuhanyát zúdítja ránk*. S ha ez alapfeltétele a díj elnyerésének, ez a hasonlatosság a Psota Irén művésznőhöz, akkor bizony Darabont Mikold fiatal kora ellenére már többszörösen „túlteljesítette” az elismeréshez szükséges feltételeket. Kritikákból idézek, amik Óróla szólnak, azaz az *egyéniességéről*, aki millió színnel, gesztussal, mimikával, a belülről fakadó „eszköztár” összességével jelenít meg bármely karaktert.

„A szereposztás szerint Darabont Mikold Ivanov haldokló feleségét, Anna Petrovnát játssza. A színésznő azonban nem haldoklik, utolsó erejével próbál harcolni férjéért. Az első felvonás utolsó jelenetében nagy erővel jeleníti meg a magány okozta szenvedés és fájdalom drámáját. Nála nem zavaró, hogy jóval fiatalabb, mint szerepe, mindezt sajátos és egyéni tartalommal, jelentéssel tudja feltölteni.” (Ellenfény folyóirat – Csehov: Ivanov, 2008.)

„A Darabont Mikold által alakított női főszerepek legjellemzőbb vonása, hogy csábító szépséggel veszik le lábáról minden alkalommal főhősünket. Akár a titokzatos német kémnőt, akár a tájszólással beszélő parasztlányt, vagy éppen a kényeskedő úrilányt nézzük. Mikold mindegyik szerepében lubickolt és kedves természetességében volt jelen a színpadon.” (Kultúrgengszterek – független kulturális blog – Barlow: 39 lépcsőfok, 2014.)

„A legerősebb színpadi jelenlét és a legösszetettebb karaktermegformálás is Darabont Mikoldhoz köthető (Nemesváraljai Gyarmaky Róza szerepében), aki érzékenyen jeleníti meg a végtelenül boldogtalan, de szerelméhez görcsösen kapaszkodó, az örület szélén táncoló nőt, aki végső kétségbeesésében Húber Vilmos új szeretőjét, Vig Vilmát is a romló falak közé költözteti-csábítja. Bár a darab szereplőinek sorsát Vilmoshoz való viszonyuk határozza meg, az előadás dinamikáját Darabont Mikold szenvedélyes játéka adja.” (Jelenkor – irodalmi és művészeti folyóirat, Füst Milán: Boldogtalanok, 2015.)

„Blanche DuBois szerepét egy olyan hölgyre osztották, aki minden feltételnek megfelel. Az idegösszeroppanással küzdő nő élete sötét múltja miatt megroppan, és testvérénél keres menedéket a kegyetlen sors elől. A problémákat itallal és hazugságokkal enyhíti. Ez persze nem tart ki sokáig. Darabont Mikold egyszerre ízig-vérig nő, dáma, összetört lélek és emberi roncs. Mindennek ellenére szánandó lélek, aki boldogulást keres, de közben még jobban összekuszálja maga körül a szálakat. A színésznő alakítása a végletek között ugrál, feltárva karaktere lelkének romvárosát: az eredmény hiteles és megdöbbentő.” (Teátrum – online folyóirat – Tennessee Williams: A vágy villamosa, 2016.)

S még néhány szerep, ami társulatunkban eljátszott: *Hyppolyta* a Szent Iván éji álomban, *Raymonde Chandebise* a Bolha a fülbe-ben, címszerep az Édes Annában, *Marianne* a Jelenetek egy házasságból-ban, *Várja* a Cseresznyés kertben, s pár előadás címe is: Nem félünk a farkastól, Liliom, Vízkereszt, A köszívű ember fiai, Indul a bakterház, Óz, a nagy varázsló, Picasso kalandjai – s a lista nem teljes.

A tavalyi évadban Szűcs Zoltán: Addikt című, izgalmas, a jelen problémáját feszegető kortárs drámájában nyújtott megrázó alakítást. Következő színházi szerepe Vörösmarty: Csongor és Tündéjének Mirigye volt, S a rákövetkezőt pedig az élet osztotta rá: édesanya lett.

A közönség nagy öröme, idén decemberben újra színpadon láthatjuk Ibsen: Nóra c. darabjában, melyben a művésznő a címszerepet játssza el.

2008-ban Domján Edit-díjat, 2011-ben Szendrő József-díjat kapott, amit a színház társulata titkos szavazással ítelt neki.

Bízom benne, hogy a Psota Irén Alapítvány kuratóriuma méltónak találják **DARABONT MIKOLD** művésznőt a díj elnyerésére.

Pécs, 2017. november 24.

Rázga Miklós

